

Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som nu talte, har undertiden, forekommer det mig, noget af et Raserianfald i politisk Henseende, og det ærede Medlem havde netop et af disse Anfald, da han nu var paa Talerstolen. Han søgte at uddybe Kløften mellem Socialdemokratiet paa den ene Side og særlig Venstre paa den modsatte Side. Han drog særlig det Spørgsmaal ind i Debatten, hvorledes vi vilde stille os overfor de arbejdsløse. Nu forekommer det mig, at baade Ministeren og ogsaa jeg har udtalt — og det ved det ærede Medlem jo udmærket godt —, at der i den Henseende vil blive gjort alt, hvad der overhovedet staar i vor Magt, for at saa mange som muligt kan blive beskæftiget, og ikke mindst i disse Efteraars- og Vintermaaneder, hvor det efterhaanden viser sig, at Arbejdsløsheden kan blive meget stor. Men saa vil jeg til Gengæld spørge det ærede Medlem, om han saa ikke ogsaa vil være behjælpelig med at sige et Alvorsord til Arbejderne. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han ikke kunde finde sig foranlediget til at sige et Alvorsord f. Eks. til Bygningshaandværkerne her i København. Det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at naar vi nu er kommet op paa en Timebetaling af 4—5 Kr. til Bygningshaandværkerne her i København, skulde man synes, naar man tager Hensyn til den mægtige Bolignød, at det var paa Tide, at det ærede Medlem som Repræsentant for det store Socialdemokrati ogsaa sagde et Alvorsord til Arbejderne, sagde til dem, at det gaar ikke an, at de strammer Fordringerne saa meget, som Tilfældet er, for saa vil det uvægerlig medføre, at vi kommer ind i mere og mere Arbejdsløshed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Jeg hører nu, at jeg i et Raserianfald har gjort Forsøg paa at uddybe Kløften mellem Socialdemokratiet paa den ene Side og Venstre paa den anden Side. Der kan man se. Jeg mener, at jeg stod og forsikrede om vor Forhandlingsvillighed, om, at ethvert Forslag, som blev fremsat fra Venstres Side, skulde faa Støtte fra vor Side. Men det bliver saa opfattet som et Forsøg paa at uddybe Kløften mellem Partierne.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen siger dernæst, at fra Venstres Side vil man iværksætte Arbejder. Ja, vilgøre det. Men vi har allerede i Dag 15 000—16 000 arbejdsløse, hvoraf en Del har opbrugt al den Understøttelse, de kan faa, og nu staar fuldkommen uden Eksistensmidler. Hvad vil Venstre gøre ved dem i Dag? Det fik jeg ikke Svar paa. Det ærede Medlem siger: Vi skal nok gøre noget, og han spørger saa, om jeg ikke ogsaa vil foretage mig noget ved at sige et Alvorsord til de københavnske Bygningshaandværkere for den Maade, hvorpaa de skruer Lønnen op. Jeg vil gøre opmærksom paa, at de københavnske Bygningshaandværkere har meldt sig ud af den Sammenslutning, der hedder De samvirkende Fagforbund, under Jubel og animeret af den Presse, som støttes af Venstre og de Konservative; hver Gang nogen har forsøgt at frigøre sig fra det, man kalder Tyranniet indenfor De samvirkende Fagforbund, har de vedkommende høstet Lovprisninger fra den Side. Disse Mennesker staar udenfor De samvirkende Fagforbund. Vi mangler den Indfyldelse overfor dem, som Sammenhørighed giver, og dem, de angriber, er jo os, og det sker netop under Bifald fra de borgerlige Partiers Side. Hvorledes kan det ærede Medlem mene, vi skulde have nogen særlig Indfyldelse paa disse Mennesker, naar de først har isoleret sig, animeret af Udtalelser fra borgerlig Side. Jeg synes derfor, det ærede Medlem først skulde give mig Svar paa mit Spørgsmaal: Hvad vil Venstre gøre med Hensyn til de arbejdsløse, der i stort Tal i Dag er uden Understøttelse eller med en Understøttelse saa ringe, at det er umuligt at leve deraf, og uden at man har Mulighed for at anvise dem Arbejde. Kan man i Dag være med til at give dem en forhøjet Understøttelse? Det er det centrale i Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Der er naturligvis en betydelig Arbejdsløshed i Øjeblikket, men det er dog særlig indenfor Bygningsfagene . . . (Modsigelse) . . . i særlig Grad, og der maa man dog vel kunne gøre den Betragtning gældende, at der er naturligvis en Tid af Aaret, særlig i Vintermaanederne, hvor disse Mennesker ikke er i Stand til at faa Arbejde, men til Gengæld tjener de store Lønninger paa den